

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 13.12.2004 61. vuosikerta Numero 4 Sivu 2

Sian rotu ja ruokinta tekevät kinkun

Hilkka Siljander-Rasi, tutkimusaseman johtaja, MTT

Viime aikoina on keskusteltu paljon siitä, millainen suomalaisen sian tulisi olla. Tuore tutkimus kertoo, että sekä sian rotu että valkuaisruokinta vaikuttavat lihan ja rasvan määrään teurasruhossa.

Sikojen kolmi- ja neliroturisteytysohjelmat ovat muualla jo arkipäivää, ja yleistymässä meilläkin nopeasti. Ohjelmilla haetaan tehokkuutta porsastuotantoon ja parannusta lihan laatuun.

Suomessa lihasikoja tuottavat emakot ovat yleisesti risteytyksiä. Nyt myös lihasikojen isät ovat usein risteytyksiä.

Nyt valmistuneessa tutkimuksessa porsaas tuotettiin siementämällä MTT:n maatiais- ja yorkshirerodun risteytysmakot niin sanotulla seosspermalla. Sperma oli joko useamman yorkshire- ja maatiaiskarjun tai duroc- ja maatiaisrodun risteytskarjun sperman seosta.

Risteytyksillä parempia sikoja

Ruskealla durocrodun sialla selkälinja on kaareva ja jalat vankat. Hyvä liikuntakyky on sialle tärkeä, muuten vaarana ovat tulehdukset ja osaruhohylkäykset teurastamalla tai ennenaikainen lopettaminen. Durocrotuisten sikojen lihassa on myös lihaksensisäistä rasvaa, joka mehevöittää lihaa ja parantaa sen makua.

Kokeessa kasvatettiin 108 duroc-maatiais- ja 108 yorkshire-maatiaisristeymän porsasta. Ne kasvoivat 25 kg painosta joko 100, 110, tai 120 kg painoisiksi. Rehua ne saivat korkeintaan kolme rehuyksikköä (3,1 kg) päivässä.

Risteytyssiä kasvoivat yhtä hyvin. Rehuhyötysuhde oli noin 55 kg elopainoon asti samanlainen, mutta loppukasvatuksessa duroc-maatiaissikojen rehuhyötysuhde huononi lievästi yorkshire-maatiaissikoihin verrattuna. Kun loppukasvatusrehun sulavan lysiini-aminohapon määrää lisättiin 7,0 g:sta 8,5 g:aan rehuyksikössä, parani molempien sikarotujen kasvu ja rehuhyötysuhde. Näin tapahtui aina 100 ja 110 kg elopainoon asti, mutta ei enää 120 kg painoon kasvatettaessa.

Minkälaista sianlihaa haluamme?

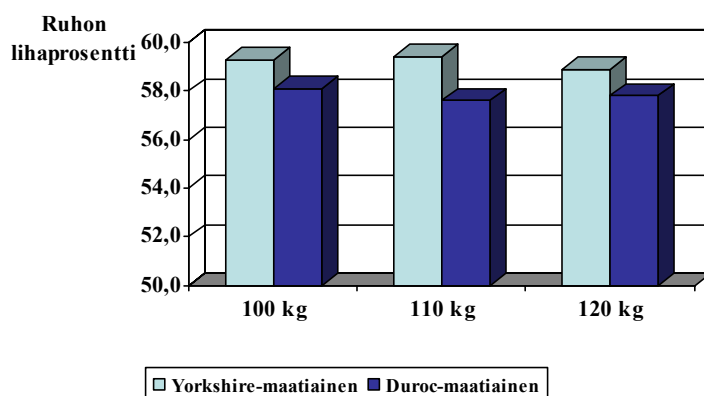
Duroc-maatiaissikojen ruhot olivat rasvaisempia kuin yorkshire-maatiaissikojen ruhot. Sikojen loppuelopainon

kasvu ei vaikuttanut ruhon tai kinkun lihaprosenttiin, mutta pienensi kyljysselän lihaprosenttia. Lysiinin lisäys loppukasvatusrehuun paransi molempien sikarotujen ruhon lihaprosenttia.

Ruhon lihakkuus on perinnöllinen ominaisuus, mutta sitä voidaan jonkin verran parantaa myös rajoittamalla sikojen energian saantia. Energiarajoituksen haittapuolena on kasvun hidastuminen ja sikojen kierron piteneminen lihasikalassa. Tässä tutkimuksessa sikojen energian saanti oli sama, joten siinä ei saatu vastausta siihen, kuinka paljon ja mistä elopainosta lähtien duroc-maatiassikojen ruokintaa olisi järkevää rajoittaa. Tätä asiaa selvitetään jatkotutkimuksissa.

Duroc-risteytyssikojen lihakkuudesta ja lihan muusta laadusta saadaan lähiaikoina tietoa myös muista tutkimushankkeista. Lopullisen arvion sianlihan laadusta tekee luonnollisesti kuluttaja. Suomalaisten sianlihan kulutus on nousussa, vaikka samalla lihaa onkin moitittu kuivaksi ja mauttomaksi. Kolmirotusikojen kinkkujen ilmaantuminen joulupöytään antaa meille kaikille tilaisuuden arvioida, onko lihan maussa tapahtunut toivottuja muutoksia.

Lisätietoja: hilkka.siljander-rasi@mtt.fi
puh. (019) 457 5752

Loppupainon vaikutus yorkshire-maatiainen- ja duroc-maatiainenristeytyssikojen ruhon lihaprosenttiin.

